

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/279/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110237661
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5110237661.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci žalobcu: J.. Q. B., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXXX/X, K. N. V., právne zastúpený: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske Námestie 2, Žilina, IČO: 36 855 278, proti žalovaným: 1/: V.. V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom P. W. XXXX/XX, D., X/: V.. Z. s.r.o., so sídlom P. W. XXXX/XX, D., IČO: 36 858 609, obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Kadura a spol., ul. Republiky č. 16, Žilina, IČO: 47 251 671 o náhradu škody a ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v rade 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 12.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v rade 2/ je povinný uhradiť žalobcovi náhradu škody vo výške 1.846,53 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu voči žalovanému v rade 1/ z a m i e t a.

IV. Vo zvyšnej časti ohľadom nemajetkovej ujmy súd žalobu žalobcu zamietá.

V. Žalovaný v rade 2/ je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

VI. O výške náhrady trov konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia jednak náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená z titulu predchádzajúcich konaní na tunajšom súde, terajšieho konania v celkovej výške 1.846,53 eur, a to za znalecké posudky a ďalšie. Zároveň žiadal uhradiť aj nemajetkovú ujmu v celkovej výške 50.000 eur. Svoju žalobu zdôvodnil tým, že jeho manželka pri návšteve žalovaných 1/, 2/ opísala u žalobcu chorobné zmeny a prejavy psychického rázu. Tieto potom následne vyhodnotili žalovaní ako závažné. Vyhotovil o tom lekárske potvrdenie, na základe ktorého údajne mal trpieť psychotickou poruchou akútnou, pod vplyvom ktorej môže byť nebezpečný pre seba a svoje okolie. Odporučil jeho hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení v Bytčici.

Podľa jeho názoru žalovaní 1/, 2/ nepostupovali v súlade s lekárskou etikou a so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Toto potvrdenie jeho manželka použila pred viacerými štátnymi orgánmi, a to najmä pred Okresným súdom Žilina pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia ohľadne úpravy styku s maloletými deťmi - B. a Q..

Ďalej toto lekárske potvrdenie V. Z. použila v materskej škôlke, ktorú navštevovala dcéra B. a na ÚPSVaR v Žiline. Ďalej ho použila v Krízovom centre Náruč, kde na základe tohto lekárskeho potvrdenia informovala o jeho psychickej poruche s tým, že je pre okolie nebezpečný.

Vydaním lekárskeho potvrdenia bolo zasiahnuté do jeho integrity a bola zasiahnutá jeho osobnosť pred štátnymi orgánmi. Pretože bola jeho osobnosť ponížená, bolo zasiahnuté do jeho práv v spojení s právom na ochranu jeho osobnosti a dobrého mena a povesti bezúhonného, čestného človeka, žiadal nemajetkovú ujmu od žalovaných vo výške 50.000 eur.

Ďalej žiadal náhradu škody v celkovej výške 1.846,53 eur. Jednalo sa právnu pomoc u JUDr. Magdy Poliačikovej v celkovej výške 356 eur, ďalej žiadal 307,52 eur za náklady za vyhotovenie znaleckého posudku ohľadom jeho zdravotného stavu, náklady na právnu pomoc advokátskej kancelárie JUDr. Márzovský a spol., v celkovej výške 833 eur a 40 eur žiadal za konzultáciu v psychologickom poradni ohľadom stavu svojej dcéry. Ešte žiadal uhradiť aj sumu 11,21 eur za dohodu o urovnaní, ktorú spísal pred štátnym notárom.

Svoj žalobu postavil na tom, že lekárska správa bola vystavená, ako nezodpovedajúca pravde o jeho zdravotnom stave. Tento dôkaz závažným spôsobom ovplyvnil posudzovanie jeho osoby ako žalobcu. V tom čase sa viedlo súdne konanie, jeho ako otca maloletých detí vo vzťahu k jeho psychickej zdravotnej spôsobilosti a sociálnej bezúhonnosti vykonávať bezkonfliktne a zodpovedne svoje rodičovské práva k deťom. Na základe takto vystavenej správy sa nemohol dlhšie stretávať so svojimi deťmi. Jeho manželka mala mať z neho strach, odsťahovala sa zo spoločnej domácnosti. Dlhodobá stresová situácia u neho vyústila do závažného onkologického ochorenia, na ktoré sa v súčasnosti lieči.

2. Žalovaní 1/, 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že skutočne dňa 7.10.2008 ho navštívila manželka žalobcu. Popísala mu správanie svojho manžela a uviedla, že má obavu o svoj život. Bola rozrušená, mala strach a uviedla, že manžel sa jej vyhrážal zabitím a následne svojou samovraždou. Na základe tohto popisu vystavil lekársku správu. V tejto žiadal na základe objektívnych údajov popísaných manželkou u žalobcu nariadiť hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení, a to za účelom ďalších vyšetrení.

Podľa jeho názoru to bola manželka žalobcu, ktorá použila vyhotovenú lekársku správu pre iné účely, ako pôvodne tvrdila, teda pre súdne konanie. Lekárska správa zo dňa 7.10.2008 nebola určená pre súdne konanie. V záhlaví správy bolo uvedené, že je určené pre psychiatrické oddelenie v Bytčici za účelom zistenia, či ide o duševnú poruchu. Ďalej uviedol, že na základe uvádzaných skutočností v spore nie sú pasívne legitimovaní. Jeho lekárska správa, ktorá mala byť použitá výlučne len pre lekárske účely, bola zneužitá manželkou žalobcu. Túto dokonca použila za účelom podania žaloby na súd na zverenie maloletých detí do svojej starostlivosti. Takže legitimovaná v tomto spore mala byť v každom prípade manželka žalobcu. Legitimáciu popierali aj z dôvodu, že zdravotnú starostlivosť poskytuje prostredníctvom spoločnosti s ručeným obmedzením pod obchodným menom MUDr. Z. s.r.o.. Čo sa týka nemajetkovej ujmy domnieva sa, že neexistuje príčinná súvislosť medzi vyhotovenou lekárskou správou a následným rozvratom manželstva žalobcu.

3. Súd, aj vzhľadom na vyjadrenie žalovaných, na pojednávaní ešte dňa 12.9.2011 pripustil do konania ďalšiu sporovú stranu na strane žalovaného, a to žalovaného 2/ V. Z. s.r.o., so sídlom P. W. XXXX/XX, D., IČO: 36 858 609, pričom pripustil aj nasledovnú zmenu žaloby, a to tak, že žalovaní 1/ a 2/ budú povinní, spoločne a nerozdielne, zaplatiť žalobcovi náhradu škody a nemajetkovú ujmu v celkovej výške 51.846,53 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že súd v tejto veci už v minulosti tri krát rozhodol, a to jednak rozsudkom 2C/279/2010-105 dňa 3.10.2011, kedy žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Druhý krát rozhodol súd rozsudkom 2C/279/2010-202 dňa 2.12.2013, vtedy rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ zaviazal k zaplaceniu nemajetkovej ujmy 2.000 eur. Napokon tretí krát súd rozhodoval a priznal žalobcovi 12.000 eur nemajetkovú ujmu a 1.846,53 eur ako náhradu škody a priznal mu aj trovy konania.

Tento posledný rozsudok sa stal právoplatným, keď Krajský súd v Žiline 9Co/739/2015-304 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

5. Následne na základe Nálezu ÚS SR I.ÚS 533/2016-24 bol rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/739/2015-304 z 31.3.2016 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. ÚS SR konštatoval, že základné právo V. V. Z. a obchodnej spoločnosti MUDr. Z. s.r.o., na súdu ochranu

a inú právnu ochranu bolo rozsudkom Krajského súdu v Žiline porušené. V stručnosti z odôvodnenia ÚS SR súd prvej inštancie vyberá.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a obsahu pripojeného odvolania sťažovateľov ústavný súd konštatuje, že krajský súd sa napriek značnému rozsahu odôvodnenia svojho rozhodnutia so sťažovateľmi uplatnenými námietkami ústavne akceptovateľným spôsobom nevysporiadal a svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil. Z rozsudku krajského súdu s prihliadnutím na obsah rozsudku okresného súdu, ktoré je vzhľadom na potvrdzujúce rozhodnutie krajského súdu potrebné posudzovať spoločne, nevyplýva, aplikáciou ktorej právnej normy jednoduchého práva dospel krajský súd k záveru o solidárnej zodpovednosti sťažovateľov (za škodu a za nemajetkovú ujmu), hoci sťažovatelia proti uvedeným záverom právne argumentovali poukazom na konkrétne ustanovenia právnych predpisov.

Ďalej ústavný súd v odôvodnení uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku (a rovnako rozsudku súdu prvej inštancie) konkrétne nevyplýva, že by konajúce súdy svoj právny záver formulovali rešpektujúc obsah aj sťažovateľmi uvádzaného § 420 ods.1 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého je škoda spôsobená právnickou osobou aj vtedy, keď bola pri ich činnosti spôsobená tými, ktorých na túto činnosť použili, pričom tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú nezodpovedajú (okrem zodpovednosti podľa pracovnoprávnych predpisov). Z obsahu napadnutého rozsudku rovnako nevyplýva, že by sa pri realizovanom právnom posúdení prihliadalo na rešpektovanie § 56 Obch. zákonníka o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve. V tomto konkrétnom prípade možno konštatovať, že záver krajského súdu o zodpovednosti sťažovateľa v rade 1/ z dôvodu, že ako štatutárny zástupca zodpovedá aj za prípadné konania spoločnosti, ignoruje zmysel § 135a Obch. zákonníka, podľa ktorého za porušenie povinností spoločnosťou nezodpovedá konateľ so spoločnosťou spoločne a nerozdielne, ale zodpovedá spoločnosti.

V ďalšom ústavný súd nariadil súdu prvej a druhej inštancie odstrániť vytykané nedostatky a rešpektovať relevantné ústavné princípy, teda v danom prípade napraviť procesné pochybenia, vyhodnotiť predložené námietky sťažovateľov a v konfrontácii s nimi odôvodniť svoje nové rozhodnutie vo veci ústavne konformným spôsobom rešpektujúcim obsah základného práva na súdnu ochranu.

6. Súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, jeho právnych zástupcov, opätovne sa oboznámil s lekárskou správou, pripojeným znaleckým posudkom, výpisom zo zdravotnej karty žalobcu, vyjadrením V. M. K., rozsudkom Okresného súdu Žilina 2C/279/2010-105, uznesením Krajského súdu v Žiline 9Co/226/2012, rozsudkom Okresného súdu Žilina 2C/279/2010-270, s rozhodnutím súdu druhej inštancie 9Co/739/2015, Nálezom ÚS SR I. ÚS 553/2016-24, rozhodnutiami Žilinského samosprávneho kraja a zistil zhodne skutkový stav, ako už bol popísaný vyššie a aj v predchádzajúcich rozsudkoch súdu prvého stupňa.

Súd po zrušení právoplatného rozsudku opätovne vykonal vyššie spomínané dôkazy, predovšetkým sa však zameriaval na výšku spôsobenej škody, ktorú žiadal uhradiť žalobca a v ďalšom sa zameriaval na výšku nemajetkovej ujmy ako aj samotnej solidárnosti oboch žalovaných.

7. Na začiatku tohto písomného odôvodnenia súd poukazuje na výšku škody, ktorá bola spôsobená žalobcovi vo výške, podľa jeho vyjadrenia, 1.846,53 eur. Túto vyčíslil žalobca nasledovne:

Jednalo sa o náklady za právnu pomoc JUDr. Poliačikovej 72 eur, potom neskôr 140 eur a následne 144 eur, spolu 356 eur. Svedčia o tom pripojené účtovné doklady, a to potvrdenky o zaplatení za právne služby. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že samotný žalobca, pokiaľ sa ocitol v situácii, kedy bol neprávom obviňovaný, že má trvalé psychické poruchy, sa obrátil na právnikov, ktorí by mu v tomto prípade mohli pomôcť. Jeho reakcia bola absolútne zrejmalá a logická. V rozhodujúcom období sa viedlo aj súdne konanie o zverení maloletých detí do výchovy jednému z rodičov. To, že vyhľadal právnu pomoc u JUDr. Poliačikovej, je nespochybniteľné.

Ďalej si vyúčtoval náklady za znalecký posudok v sume 298,80 eur, ďalšie náklady za právnu pomoc JUDr. Mrázovskému v sume 357 eur, resp. 476 eur, 40 eur konzultácia v psychologickom poradni ohľadom stavu svojej maloletej dcéry a 11,29 eur dohoda o urovaní spísanou pred štátnym notárom.

Súd podrobne rozpisuje nasledovné náklady:

Znalecký posudok V. T. V., V. M. B. vo veci náležitého zistenia psychického stavu J. Q. B.. Znalci si účtovali za znalecký posudok jednak sumu 307,52 eur, ktorú zaslal príkazom na úhradu zo svojej banky na účet znalcov a druhú sumu 298,80 eur V. T. zaslal takisto príkazom na úhradu zo svojej banky. Tieto príkazy na úhradu boli priložené do spisového materiálu, sú založené na čl. 25 spisu.

Ďalej súdu predložil príjmové a pokladničné doklady za právnu pomoc JUDr. Magde Poliačikovej. Jednalo sa o príjmový doklad zo dňa 18.5.2009 na sumu 144 eur, príjmový doklad zo dňa 14.4.2009 na sumu 140 eur a príjmový doklad zo dňa 11.5.2009 na sumu 72 eur, tieto pokladničné doklady sa nachádzajú v spisovom materiáli na č.l. 26.

Súdu predložil aj príjmové pokladničné doklady za právnu pomoc JUDr. Mrázovskému - jeden na sumu 476 eur a druhý pokladničný doklad na sumu 357 eur. Boli to úhrady faktúr č. 2009/337 a 2009/148.

Z príjmového pokladničného dokladu W.. B. Q. vyplýva, že tejto zaplatil 40 eur za psychologickú intervenciu, ktorá trvala dve hodiny.

Napokon bol ešte predložený príjmový pokladničný doklad Q.. P. K., notára, na sumu 11,21 eur, pričom z vylúču žalobcu mal súd zistené, že uvedenú sumu zaplatil z titulu overenia podpisov na dohodu o urovaní. Dohoda sa týkala predmetného sporu, kde sa mu jeho bývalá manželka písomne ospravedlnila za to, že ho očiernila. Túto vec si dali overiť aj pred notárom.

8. Vzhľadom na zrušenie právoplatného rozsudku bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zopakovať a vykonať dôkazy, ktoré boli v priebehu tohto sporu realizované. Jedná sa predovšetkým o nasledovné dôkazy:

9. Súd v tomto spore vypočúval svedka F.. V.. J. F., ktorý pracuje ako

Doc. psychiatrie na Lekárskej fakulte UPJŠ v Košiciach. Rozhodujúcom čase pracoval aj vo funkcii hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR pre odbor psychiatria. Túto svedeckú výpoveď je potrebné zopakovať, súd ju aj na poslednom pojednávaní opätovne čítal. Ktorá je rozhodujúca pre posúdenie vzniku príčinnej súvislosti so samotnou nemajetkovou ujmom a samozrejme z tohto vyplývajúce aj náhrady škody.

Potvrdil, že listom zo dňa 29.9.2009 ho lekár Žilinského samosprávneho kraja V.. M. K. požiadal o stanovisko k postupu V.. Z.. Stanovisko vypracoval písomne a odoslal ho s dátumom 15.októbra 2009 samosprávnemu kraju. Na základe tejto žiadosti, ako hlavný odborník Ministerstva zdravotníctva SR pre odbor psychiatria zaslal stanovisko, kde na začiatku tejto správy napísal, že pán V.. Z. do správy napísal, že vychádzal z objektívnych údajov. Objektívne údaje, t.j. poznámka k terminológii - čiže objektívne údaje vždy v medicíne znamenajú, že niekto iný podal nejakú informáciu, nejakú správu o pacientovi. Toto je v psychiatrii podľa jeho názoru dosť bežné. Samotní psychiatri potrebujú, aby lekárovi niekto o pacientoch niečo povedal napr. ako sa správa, či požíva alkohol alebo nie. To sú údaje, ktoré pacient povie, nepovie, alebo nechce povedať.

Keď aj iný lekár vidí takúto správu, že V.. Z. vychádzal z objektívnych údajov, tak hneď vie, že to nie je vyšetrenie pacienta, ale že niekto prišiel za lekárom a podal tieto objektívne údaje, čiže porozprával niečo o pacientovi. Podľa jeho názoru psychiater podľa svojho uváženia môže takýto záznam spísať. Môže spísať záznam o tom, že prišla nejaká osoba podať údaje o pacientovi. Základ záznamu však v každom prípade by malo tvoriť citovanie toho, čo osoba hovorí, teda aké objektívne údaje podáva. V.. Z. mal určite do záznamu napísať, že ho navštívila manželka žalobcu a táto mu poskytla relevantné údaje. Konkrétne psychiater musí vyhodnotiť, či sa môže jednať o vážnu duševnú chorobu alebo sa nejedná o vážnu duševnú chorobu. Ak sa nejedná o vážnu duševnú chorobu, tak sa vlastne týmto záznamom celý akt končí. Prišla osoba, urobil sa záznam a vlastne nie je potrebné robiť niečo ďalej. Ale ak psychiater vyhodnotí tieto údaje podané inou osobou o pacientovi tak, že sa môže jednať o vážnu duševnú chorobu, tak potom je jeho povinnosťou, keďže tam pacient nie je, tak musí tento svoj záver, že sa môže jednať o vážnu duševnú chorobu, nejakou verbalizovať, musí ho povedať, napísať, musí poučiť tú osobu, že sa môže jednať o duševnú chorobu.

Zo zákona vyplýva, ako ďalej uviedol, že ak sa jedná o vážnu duševnú chorobu - psychózu, tak pacient by mal byť liečený. V správe nebolo a nie je presne uvedené, že objektívne údaje podala manželka. To sa dá vyvodiť z kontextu správy, ale nie je to tam presne zadefinované. Dá sa vyvodiť, že to bola manželka, ale je bežnou praxou, že takáto správa má obsahovať meno osoby, ktorá podala objektívne údaje. Ako ďalšiu výtku k tejto správe uviedol, že v správe nie je uvedené, aké objektívne údaje boli poskytnuté. Pokým V.. Z. na základe objektívnych údajov usúdil, že ide o psychotickú poruchu, tak podľa jeho názoru nemal doporučiť hospitalizáciu, ale mal doporučiť psychiatrické vyšetrenie osoby na upresnenie, či sa o túto poruchu jedná alebo nie. Ďalej uviedol aj to, že V.. Z. nebol povinný po tom, ako spísal záznam, volať políciu, resp. sanitku, a to z logického hľadiska a už aj z toho dôvodu, že tam pacient nebol.

10. Ďalej sa súd oboznámil aj s výpoveďami svedkýň, ktoré boli v priebehu sporového konania vypočuté. Na základe nálezu ÚS SR bolo právoplatné rozhodnutie zrušené a súd prvej inštancie opätovne čítal podstatné výpovede svedkov.

Z výpovede svedkyne M. H., vyplýva, že v rozhodujúcom čase pracovala ako riaditeľka materskej škôlky a vypovedala o tom, že maloleté deti B. a Q. navštevujú škôlku. Lekárske potvrdenie nečítala, ale čítala rozhodnutie zo súdu, z ktorého vyplynulo, že predbežne boli deti zverené do výchovy a opateru matke s tým, že otec je psychicky narušený.

11. Z výpovede svedkýň V. P. W. a V. F. S., ktoré súd len prečítal, pracovníčkovi ÚPSVaR v Kysuckom Novom Meste vyplýva a tieto prakticky zhodne vypovedali o tom, že riešili prípad manželov B.. Najskôr to bolo vydanie predbežného opatrenia. Viac krát prešetrovali problémy v rodine na mieste samom. Pravidelne na ich oddelení sa striedali žalobca a jeho manželka, ktorí sústavne žiadali o nejaké rozhodnutie ohľadom maloletých detí. Bolo veľmi ťažké im poradiť vzhľadom na situáciu, ktorá v rodine panovala. Viac krát im doporučovali, aby zvážili, či by nebolo dobré navštíviť poradňu alebo psychiatra, či psychológa, vzhľadom na ich rozdielne postoje k výchove maloletých detí. Vo svojich výpovediach ďalej zdôrazňovali problémy v rodine. Potvrdili, že sa taktiež oboznámili s vydaným predbežným opatrením o dočasnom zverení detí do starostlivosti manželky žalobcu. V. K. B..

12. Súd sa samozrejme oboznámil s lekárskou správou, ktorú napísal žalovaný v rade 1/, resp. 2/, z ktorej vyplýva, že podľa objektívnych údajov ide o psychotickú poruchu akútnu a je nebezpečenstvo, že pod vplyvom tejto poruchy môže byť nebezpečný Q. B. sebe alebo svojmu okoliu. Preto doporučil hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení v Bytčici. Zároveň z tejto správy vyplýva, že manželka žalobcu bola poučená o vážnosti duševnej poruchy u svojho manžela. Táto lekárska správa bola napísaná dňa 7.10.2008.

13. Na margo tejto lekárskej správy sa žalobca podrobil znaleckému skúmaniu u V. T. a V. M. na vlastné náklady. Z priloženého znaleckého posudku vyplynulo, že žalobca netrpí duševnou poruchou v zmysle choromyseľnosti (psychóza) ani slabomyseľnosti (mentálna retardácia), pričom sa jedná o primerane diferencovanú osobnosť. U žalobcu nebola zistená prítomnosť závislosti na alkohole resp. iných návykových látok. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že bez priameho osobného vyšetrenia, t.z. len na základe údajov tvrdných inou osobou, psychický, ako ani telesný stav nemožno hodnotiť. Možno vysloviť len podozrenie, ktoré si následne vyžaduje vyšetrenie príslušným lekárom, špecialistom z odboru.

14. Z pripojenej zápisnice o podaní vysvetlenia podozrivej osoby vyplýva, že Mgr. K. B., bývalá manželka žalobcu, bola vypočúvaná na polícii ako podozrivá. Malo sa jednať o podozrenie zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti.

15. Z časti pripojenej zdravotnej dokumentácie Q. B. vyplýva, že ambulanciu V. Z. navštívila 2x manželka žalobcu. Prvý krát to bolo 7.októbra 2008, kedy vystavil aj inkriminovanú správu a druhý krát 4.mája 2009.

16. Z písomného vyjadrenia lekára V. M. K. bolo preukázané, že po prešetroaní postupu psychiatra V. Z., po preštudovaní príslušných právnych predpisov bol toho názoru, že menovaný psychiater konal v súlade s lekárskou etikou, pričom nemohol vedieť, že jeho lekársky nález bude zneužitý na iné účely. Psychiatrovi, t.j. žalovanému je možné vyčítať len to, že v lekárskej správe podrobnejšie neuviedol objektívne údaje, ktoré získal a neuviedol zdroj.

17. Podľa § 11 O.z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 12 ods. 1/ O.z. písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

19. Podľa § 13 ods. 1/ O.z. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

20. Podľa ods. 2/ citovaného ust., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie

podľa ods. 1/ najmä preto, že by bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

21. Vychádzajúc z týchto ust. súd skúmal, či samotnými žalovanými 1/, 2/ bola spôsobená ujma na strane žalobcu, a to tým spôsobom, že by svojím konaním zasiahol do jeho práva na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia. Súd podrobne skúmal, či manželka žalobcu, resp. žalovaní 1/ a 2/ mohli spôsobiť takúto ujmu úmyselne alebo z neobstaranosti.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov. Stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Za neoprávnený zásah sa nepovažuje kritika, ak je pravdivá a súčasne svojou formou primeraná. Neoprávneným zásahom nie sú ani podnety, upozornenia a sťažnosti urobené primeraným spôsobom, adresované príslušným orgánom.

22. Z dokazovania bolo nepochybne preukázané, že V.. Z. na základe požiadania manželky žalobcu napísal lekársku správu, z ktorej v podstate vyplynulo, že žalobca je nebezpečný pre okolie. Sama svedkyňa V.. K. B. potvrdila, že nepostupovala v zmysle poučenia psychiatra V.. Z.. Správu využila pre účely konania o výchove a výžive ohľadom maloletých detí. Riaditeľka školy uviedla, že sa o tom, že žalobca je nebezpečný pre okolie, dozvedela až z rozhodnutia súdu - vydaného predbežného opatrenia. To isté konštatovali pracovníčky ÚPSVaR v Kysuckom Novom Meste.

Správa teda slúžila v tom čase pre manželku žalobcu, ako dôkaz o tom, že jej manžel nie je schopný, vzhľadom na duševnú chorobu, sa postarať o maloleté deti. Skutočne na základe takého potvrdenia potom bolo vydané aj predbežné opatrenie, ktorým boli zverené maloleté deti do výchovy a starostlivosti v tom čase manželke žalobcu. Podľa zistení súdu bol to žalovaný 1/, ktorý prostredníctvom žalovaného 2/ vystavil lekársku správu v znení, z ktorého nie je zrejmé, že žalobca sa v jeho ambulancii na vyšetrení vôbec nachádzal. Rovnako samotný text lekárskej správy obsahuje jednoznačné konštatovania (fakty) o prítomnosti duševnej choroby (jedná sa o psychotickú poruchu akútnu). Takto uvedená lekárska správa svojím spôsobom, obsahom a prezentáciou vôbec nehovorí o podozrení na duševnú chorobu, naopak priamo prezentuje a konštatuje prítomnosť duševnej choroby, je nebezpečný pre okolie a doporučuje hospitalizáciu na psychiatrii. A práve v uvedenom postupe žalovaného 1/, 2/ súd videl citeľný zásah do práv žalobcu spojených s právom na ochranu osobnosti.

Pre právne posúdenie, ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, nie je podstatné, či žalovaný vedel alebo nevedel o úmysloch manželky žalobcu. Dokonca ani to, čo mu manželka v ambulancii povedala, a kde všade lekársku správu ukázala, nakoľko to má až subsidiárny vplyv z hľadiska posúdenia intenzity zásahu. Prioritou protiprávneho konania je samotné konanie žalovaného, ktorý bez akéhokoľvek relevantného dôvodu vystavil lekársku správu s konkrétnymi tvrdeniami a závermi a nie s podozreniami, či odporučeniami, čo by bolo logické, nakoľko bez psychiatrického vyšetrenia nemôže dôjsť k záverom o prítomnosti duševnej poruchy.

23. V tejto súvislosti poukazuje súd poukazuje na znalecký posudok o zdravotnom stave žalobcu, ktorý je súčasťou spisového materiálu. Z tohto vyplýva, že v minulosti ani v súčasnosti žalobca netrpí žiadnou duševnou poruchou. Súd ďalej tvrdí, že to bol žalovaný, ktorý zasiahol do jeho osobnostnej sféry šírením nepravdivých informácií na verejnosti. Zásah spôsobilý privodiť mu ujmu na jeho osobnostných právach nebol v samotnom vystavení lekárskej správy, ani v jej prítomnosti na súde, či na iných verejných inštitúciách, samotný prvotný a prioritný zásah, ktorý odôvodnil ďalší sled udalostí, bola formulácia, spôsob a samotné znenie lekárskej správy ako príčina následku v podobe jej použitia a prezentovania na verejnosti. Súd poukazuje na uznes. ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 639/2009, v ktorom vyslovil právny názor, že z ústavného princípu nedotknuteľnosti integrity osobnosti vyplýva zásada slobodného rozhodovania v otázkach starostlivosti o vlastné zdravie, preto pri aplikácii ustanovení umožňujúcich vo vymenovaných prípadoch určité medicínske výkony, či vyšetrenia urobiť aj bez výslovného súhlasu pacienta, je nutné šetriť podstatu jeho slobody a postupovať s maximálnou zdržanlivosťou. Diagnóza nie je viac než právo. Ústavný súd osobitne zdôraznil, že oznámenia príbuzných a rodinných príslušníkov nie sú vždy založené na záujme o zdravie, ale motívy môžu byť celkom odlišné a účelové. Pri takomto postupe treba dbať na podstatu a zmysel osobnostných práv a je na mieste maximálna zdržanlivosť a opatrnosť pri vypracovaní takýchto správ, úsudkov alebo

hodnotení. S akcentom na argumentáciu, že to bol žalovaný, ktorý lekársku správu už s vyššie citovaným znením vystavil, dal ju k dispozícii manželke žalobcu, pričom musel vedieť, že reálne nemôže zabezpečiť, aby sa táto správa neodstala na iné miesta, na aké ju oni sami údajne adresovali. Bol to žalovaný, ktorý ľahkovážnym a nedbalostným prístupom sformuloval bez vyšetrenia lekársku správu obsahujúcu závažné fakty, informácie o prítomnosti duševnej choroby, ktoré boli nepochybne sami o sebe spôsobilé privodiť žalobcovi ťažkú ujmu na jeho osobnostných právach. Preto súd zastáva názor, že pochybenie žalovaného je preukázané a je na mieste aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

24. Ako to už bolo konštatované, naposledy o tejto veci rozhodoval aj ÚS SR pod sp. zn. I. ÚS/533/2016-24. Ten okrem iného sa zapodieval aj spoločnou zodpovednosťou žalovaných 1/ a 2/. Aj z tohto dôvodu bolo rozhodnutie krajského súdu zrušené. Súd sa dôsledne zapodieval týmto Nálezom ÚS SR, najmä jeho odôvodnením, čo sa týka spoločnej zodpovednosti.

25. Podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

26. Podľa 420 ods. 2 Obč. zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

27. V tomto spore vystupoval na strane žalovaného V. Z., ako fyzická osoba a V. Z. s.r.o., ako obchodná spoločnosť, t.j. právnická osoba. V. Z. ako fyzická osoba vykonávala činnosť pre obchodnú spoločnosť V. Z. s.r.o. Vychádzajúc dôsledne z ust. § 420 ods. 2 Obč. zákonníka je nepochybné, že fyzické osoby, ktoré vykonávajú činnosť alebo ktoré boli použité pre ich činnosť, teda pre obchodnú spoločnosť, tak tieto za spôsobenú škodu nezodpovedajú. Ich zodpovednosť však podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá. To znamená, že súd v konkrétnom prípade nemohol rozhodovať o solidárnej zodpovednosti žalovaných 1/ a 2/.

28. Podľa § 56 ods. 1 Obch. zákonníka obchodná spoločnosť je právnickou osobou založenou za účelom podnikania. Spoločnosťami sú verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným, akciová spoločnosť a jednoduchá spoločnosť na akcie. Spoločnosť s ručením obmedzeným a akciová spoločnosť môžu byť založené aj za iným účelom, pokiaľ to osobitný zákon nezakazuje.

29. Podľa § 56 ods. 3 Obch. zákonníka, ak zákon neustanovuje inak, môžu byť zakladateľmi spoločnosti a zúčastňovať sa na jej podnikaní fyzické i právnické osoby. Premietnuc reálne toto ustanovenie do tohto sporového konania je zrejmé, že V. Z. je konateľom spoločnosti V. Z. s.r.o., t.j. spoločnosť s ručením obmedzeným.

30. Podľa § 135a/ ods. 1 Obch. zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

31. Podľa § 135a/ ods. 3 Obch. zákonníka konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti.

32. Podľa § 135a/ ods. 5 Obch. zákonníka nároky spoločnosti na náhradu škody voči konateľom môže uplatniť vo svojom mene a na vlastný účet veriteľ spoločnosti, ak nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti.

33. Už to súd spomínal, že V. Z. vystupoval, ako konateľ spoločnosti V.

Z. s.r.o.

34. Napokon v tejto súvislosti ohľadne solidárnej zodpovednosti je potrebné dať do pozornosti aj zákon č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve.

Z § 4 toho zákona vyplýva, že poskytovateľ je:

a/ fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe
1. povolenia alebo povolenia na zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami podľa osobitného predpisu,
2. živnostenského oprávnenia podľa osobitného predpisu, alebo

b/ fyzická osoba - podnikateľ, ktorá poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe alebo,

c/ fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe povolenia na prevádzkovanie prírodných liečebných kúpeľov alebo povolenia na prevádzkovanie kúpeľnej liečebne podľa osobitného predpisu.

Aj z tohto zákona, ako aj z Obch. zákonníka vyplýva, že čo sa týka poskytovania zdravotnej starostlivosti, túto môže vykonávať jednak fyzická osoba alebo právnická osoba.

35. Súd teda, čo sa týka žalobného návrhu, sa nemohol stotožniť s tým, že by to mali byť žalovaní 1/ a 2/, ktorí sú povinní v prípade preukázania opodstatnenosti žaloby niesť solidárne zodpovednosť. Aplikujúc zákonnú úpravu, zákonnú normu § 420 ods. 2 Obč. zákonníka je teda zrejmé, že zodpovednosť v tomto konkrétnom prípade nesie spoločnosť V.. Z. s.r.o. Preto súd žalobu voči žalovanému 1/ zamietol. Spoločnosti V.. Z. s.r.o. však v zmysle ust. § 135 a/ Obch. zákonníka nič nebráni domáhať sa náhrady škody buď v zmysle Obch. zákonníka alebo Zák. práce od samotného konateľa - fyzickej osoby.

36. Čo sa týka samotnej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd vychádzal z ust. § 13 ods. 2, 3 Obč. zákonníka. Podľa tohto cit. ustanovenia ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa ods. 3 výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

37. Žalobca žiadal nemajetkovú ujmu od žalovaných vo výške 50.000 eur. Súd už vyššie konštatoval, že v danom prípade nemohol vyhovieť žalobe, čo sa týka žalovaných 1/ a 2/ a týchto zaviazal k solidárnej zodpovednosti. Ustálil, že za takto vzniknutú škodu, resp. nemajetkovú ujmu v tomto spore môže zodpovedať len žalovaný 2/. Bol to žalovaný 2/, ktorý pochybil pri vyhotovení lekárskej správy. Vyplýva to jednak zo správy Žilinského samosprávneho kraja ako aj z výpovede F.. F.. Táto lekárska správa podľa ich vyjadrení mala byť napísaná dôslednejšie, mala obsahovať predovšetkým informáciu kto poskytol objektívne údaje.

38. Podľa názoru súdu neoprávnený zásah bol zo strany žalovaného 2/ spôsobený nezavinene a nevedome. Bola to pani B., ktorá vedome túto správu predložila štátnym orgánom, súdom a iným orgánom na to, aby dosiahla, že jej budú deti zverené do výchovy a opateru.

39. Je nepochybné, že bola do značnej miery znížená dôstojnosť samotného žalobcu. Keď len súd vychádza z toho, že táto lekárska správa bola predložená riaditeľke škôlky, štátnym orgánom, súdom, pracovníčkou ÚPSVaR v Kysuckom Novom Meste, to znamená, že množstvo ľudí sa oboznámilo s tým, že v tom čase údajne žalobca bol pre okolie nebezpečný, duševne chorý a je ho potrebné hospitalizovať. Týmto spôsobom bola znížená jeho dôstojnosť, keďže na základe takejto správy sa vo všeobecnosti okolie na neho pozeralo ako na nebezpečnú osobu, najmä pracovníci ÚPSVaR, štátne orgány, zamestnanci škôlky. Je nepochybné, že táto jediná lekárska správa mu musela privodiť doslova utrpenie, pretože sa zrazu javil ako nebezpečná osoba. Bol to žalobca, ktorý musel vynaložiť enormné úsilie, aby vyvrátil túto nepravdivú informáciu. Na vlastné náklady sa podrobil

psychiatrickému vyšetreniu, kde v znaleckom posudku, ktorý tvorí súčasť spisového materiálu, sa jednoznačne uvádza, že žalobca nie je duševne chorý a nemá ani žiadnu duševnú poruchu. Žalobca žiadal nemajetkovú ujmu v sume 50.000 eur.

Na druhej strane však treba dať žalovanému 2/ za pravdu, že vôbec neočakával, že takáto lekárska správa bude použitá aj na iné účely. Nemyslel si, že bude predovšetkým slúžiť ako lekárska správa, ktorá očierňuje, resp. znemožňuje a vydáva žalobcu za nebezpečného pre okolie. Pri vypracovaní správy vychádzal len z údajov, ktoré mu poskytla ešte v tom čase manželka žalobcu. Plne jej dôveroval. Nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení. Je pravdou, že táto skutočnosť ho nemôže zbaviť zodpovednosti, ale môže privodiť aspoň zníženie samotnej výšky nemajetkovej ujmy. Treba mať na zreteli aj samotný postoj v tom čase manželky žalobcu, ktorá bola spúšťačom a zverejnila toto lekárske potvrdenie pred rôznymi inštitúciami. Pani V. B. v tomto prípade nesie najväčšiu zodpovednosť za ujmu, ktorá bola spôsobená žalobcovi, vzhľadom na rozširovanie tejto správy. Išlo jej len o dosiahnutie toho, aby jej boli zverené maloleté deti do výchovy a opateru. Tieto skutočnosti potom primáli súd prvej inštalácie k zníženiu tejto nemajetkovej ujmy na sumu 12.000 eur. Treba si uvedomiť, že žalovaný 2/ je poskytovateľom zdravotníckej starostlivosti. Pokým by priznal súd žalobcovi sumu 50.000 eur, pravdepodobne by došlo k zániku takéhoto poskytovateľa zdravotníckej starostlivosti. Suma 12.000 eur zohľadňuje hrubé zneváženie osoby žalobcu vo verejnosti a zodpovedá aj možnostiam a schopnostiam žalovaného 2/ takúto sumu vyplatiť žalobcovi.

40. Čo sa týka samotnej náhrady škody, súd už vyššie rozpisal z akých listinných dôkazov vychádzal pri stanovení výšky tejto škody. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že u žalobcu došlo aj k priamej škode, ktorú predstavujú náklady na odstránenie vyvolaného stavu týkajúceho sa jeho osobnosti. Lekárska správa vydaná žalovaným 2/ bola spôsobilá vyvolať zdanie, že žalobca trpí akútnou psychotickou poruchou a je nebezpečný sebe alebo svojmu okoliu. Uvedená správa sa dostala do povedomia súdu a iných správnych orgánov a na reparáciu tohto stavu musel žalobca vynaložiť konkrétne finančné prostriedky.

Zaplatil za znalecký posudok, vyšetrenie svojho zdravotného stavu, taktiež využil viacero právnych služieb za účelom profesionálneho postupu pri odstraňovaní následkov konania žalovaného 2/. Vynaložené finančné prostriedky preukázateľne slúžili žalobcovi k reparácii stavu (k preukázaniu, že nie je psychicky narušený a nebezpečný spoločnosti). Došlo teda k úbytku vo sfére jeho majetku v priamej súvislosti s konaním žalovaného 2/ a jeho následkom. Bol to žalobca, ktorý v tomto konaní preukázal, že tieto finančné prostriedky skutočne slúžili na reparáciu jeho dobrého mena, povesti a že tieto prostriedky boli účelne vynaložené a predstavujú tak škodu, ktorá vznikla v súvislosti s konaním žalovaného 2/.

41. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Bol to žalobca, ktorý mal v tomto konaní plný úspech, i keď mu nebola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v plnej výške, bolo nepochybne preukázané, že to bol žalovaný 2/, ktorý mu spôsobil nemajetkovú ujmu, a preto mu súd priznal trovy konania v rozsahu 100%.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).